

dividebant illa omnibus, prout quis opus habebat.
 Sed omnibus circumstantiis rite pensitatis, facile patet; non omnes tamen hoc fecisse, ulterius non fuisse necessitatis, sed libertatis, imo si qui vendiderunt facultates suas, an forte an vaticinii Christi memores, de excidio Urbis Solymæ, eum in finem id fecerunt, ut imminente periculo effugere possent, & simul quoque pauperibus amicum & liberalem animum exhibere? Si quoque diviserunt, arguit bona sua hoc illorum *εὐεργασίαν*, qua partem bonorum temporalium facile effuderint, penitus persuasi, quod DEUS largus Remunerator duplici modo omnia redintegrare posset. An ex hoc omni jam sequatur Communio totalis? id vix credidissim; potius haud parvam, quid quod maximam confusionem inde sequi de buisse.

§. XXIX.

Fortean plures causas, quæ corroborare sententiam meam possunt, in promptu haberem, sed quousque tenella hæc allata valeant? & an calculus aliqualem mereri possint? Eruditorum committito benevolo iudicio: jam vero reliquum mihi adhuc manet, an Communio Bonorum hodie juxta allatum exemplum in praxin deduci possit? quisque ambabus largietur, si alias præcedentia mea argumenta aliquale pondus habent. Communionem bonorum esse hodie absurdissimam, & penitus impossibilem; id quod probo: 1) quia nulla lex in Veteri Testamento de tali Communionem habetur, nec exemplum. Dum etenim ad commercium cum hominibus spectat, &

F ad